

[K. J. Mørtensen.]

man løbende drøfter aktuelle erhvervsproblemer på en række konkrete områder her i folketinget, ligesom jeg håber, at nyskabningen med et fast erhvervsudvalg i folketinget giver mulighed for, at man kan have løbende kontakt med erhvervslivet og også løbende kontakt med den minister, som skal varetage erhvervslivets interesser.

Hans Kjær: Jeg vil gerne begynde med et citat — og så bør jeg måske give den oplysning til handelsministeren, at mit indlæg i dag ikke skal være litter citater, hvis han forstår, hvad jeg mener.

Citatet er fra Sparekassetidende nr. 5, det er maj-nummeret fra i år, og det viser måske klarere end noget andet, hvad der er erhvervslivets allerstørste problem efter min opfattelse. Citatet stammer fra en konference, hvori der bl. a. deltog en gruppe store skoleelever. I programmet indgik et såkaldt associationsspil, som går ud på, at man skal sige, hvad man tænker på, når man får stukket et ord ud. Her er et udpluk af de associationer, som disse skoleelever mødte frem med over for titlen: Direktør:

„Fed. Stor cigar. Bilmave. Ingen humor. Stor bil. Sort slips. Stor villa. Penge. Ansvar. Høj løn. Fabrik. Utro kone. Elskerinde. Sekretær. Imod oprørske ungdom. Gift fjerde gang.“

Ja, umiddelbart kan det måske nok virke meget pudsigt, men i virkeligheden er det jo dybt alvorligt, at en tilfældig gruppe store skoleelever i den aldersklasse, hvor deres beskæftigelsesvalg begynder at trænge sig på, giver udtryk for, at det netop er det, der falder dem ind, når de hører titlen på en erhvervsleder. Det afslører den afgrund af manglende forståelse for, hvad erhvervslivets betydning for samfundet er, som i alt for høj grad præger ikke blot de unge, men store dele af befolkningen og derunder beklageligvis også store dele af politikerne.

Denne debat er som bekendt foranlediget af en aktuel erklæringskrig i anledning af, at regeringen vurderer sin politik som erhvervs-

venlig, mens en række ledende erhvervsfolk, vurderer den samme politik som erhvervsfjendtlig. Jeg har tidligere fra denne talerstol hævdet, at erhvervslivet ikke har ønske om eller behov for en erhvervsvenlig politik. Alene ordet er med til at fremkalde falske forestillinger om særbehandling på andres bekostning. Det, erhvervslivet har brug for, er efter min opfattelse erhvervsforståelse. Forståelse for de vilkår, erhvervene virker under, forståelse for erhvervenes betydning for helheden, forståelse for, at værdierne ikke skabes ud af den blå luft, kort og godt forståelse for, at erhvervenes ekspansion og indtjeningssevne er grundlaget for at vi kan opretholde og helst videreudbygge levestandarden for alle, ganske uanset om man så ønsker denne standard udnyttet til individuelle eller til fælles goder.

Den aktuelle debat blev affødt af en række kritiske bemærkninger i årsberetninger fra en del af vore større virksomheder. Tidssammenfaldet medførte, at reaktionerne på de fremførte bemærkninger fra erhvervsside kunne afleveres i 1. maj-talerne. Jeg finder det forstemmende trist, at disse reaktioner fra regeringspartiet med statsministeren i spidsen og fra regeringens støtteparti i den grad var præget af fornærmelse, ja, nærmest forargelse over, at erhvervslivets ledere havde tilladt sig at have en mening og endog havde tilladt sig at give udtryk for den.

I betragtning af, at erhvervenes kritik går på de skader, der forvoldes af regeringens politik, og at advarslerne især tog udgangspunkt i regeringens stædige fastholdelse af at ville genfremsætte sit uantagelige og af ingen ønskede forslag om økonomisk demokrati, må man notere sig med forundring, at de mest socialistiske politikere bredt betegnede erhvervslivets udtalelser som trusler. Det, man vil gennemføre, med tvangsafståelse af ejendomsretten, er altså ingen trussel. Nej, hvis virksomhederne skulle føle det sådan, mener statsministeren, at det kun kan skyldes, at velsignelserne ved forslaget ikke er gået op for virksomhederne endnu.